Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

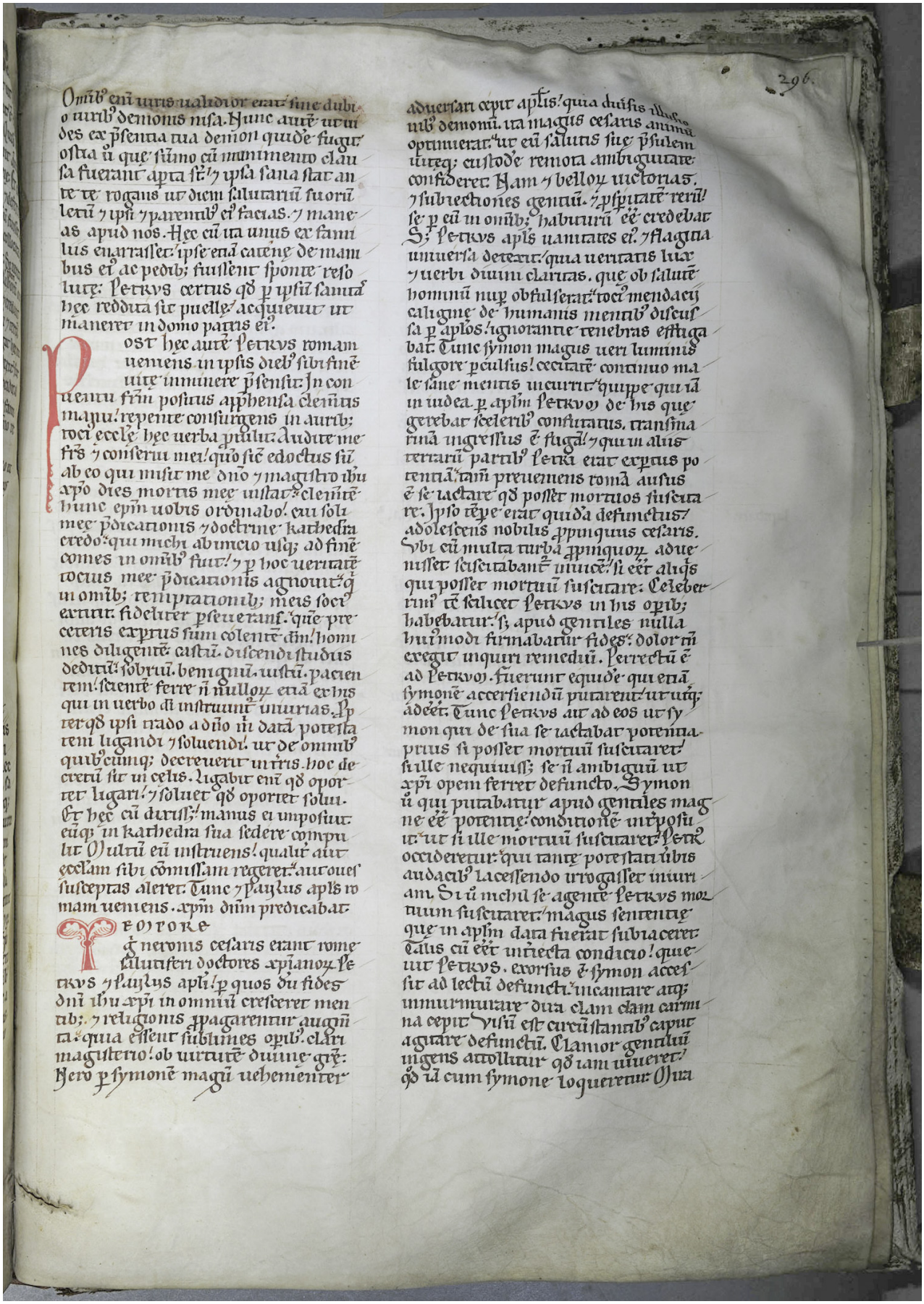

296.

Omib⁹ eni uris ualidior erat sine dubio uirtib⁹ demonis nisa. Hunc autē ut uides ex p̄sentia tua demon quide fugit ostia u q̄ sūmo cū mantimento clausa fuerant apta st̄ / ⁊ ipsa sana stat ante te rogans ut diem salutarīū suorū letū ⁊ ipsi ⁊ parentib⁹ ei⁹ facias. ⁊ manebas apud nos. Hec cū ita unus ex familius enarrasset / ipse etā catenē de mambus ei⁹ ac pedib; fuisse sponte resoluta. Petrus certus qd p ipsū sanata hec reddita sit puelle / acquieuit ut maneret in domo patris ei⁹.

Post hec autē Petrus romam uenens in ipsis dieb⁹ sibi finē uite imminere p̄sensit. In conuentu frm̄ positus apprehensa cleūs manu / repente consurgens in auribus roci eccle hec uerba pulsit. Audite me frs ⁊ conserui mei / quō sic edoctus sū ab eo qui misit me dno ⁊ magistro ihu xpo dies mortis mee instat. Cleūē hunc epm̄ uobis ordinabo / cui soli mee p̄dicationis ⁊ doctrine kathedra credo / qui michi ab incio usq; ad finē comes in omib⁹ fuit / ⁊ p hoc ueritatē rocius mee p̄dicationis agnouit / q̄ in omib; temptationib; meis soci eriuit fideliter p̄seuerauit. quē preceteris exprtus sum cōlentē dm̄ / homines diligentē castā. discendi studiosū dedituū / sobriū. benignū. iustū. patientem / scientē ferre ñ nullos eta exhis qui in uerbo dī instruunt iniurias. Preterqd ipsi trado a dno ñ data potestatem ligandi ⁊ soluendi / ut de omnib⁹ quib⁹cūnq; decreuerit in ter̄is. hoc decretū sit in celis. Ligabit enī qd oportet ligari / ⁊ soluet qd oportet solui. Et hec cū dixisset / manus ei imposuit eūq; in kathedra sua sedere compulit. Iuxta eū instruens / qualiter aut eccl̄am sibi cōmissam regeret. aut oues susceptas aleret. Tunc ⁊ paulus apls romam uenens. xpm̄ dnm̄ predicabat

Temporibus

Temporibus cesaris erant rome sluiferi doctores xpianos. Petrus ⁊ paulus apli / p quos du fides dni ihu xpi in omniū crescerent mentib; ⁊ religionis propagarentur augmenta. quia essent sublimes opib⁹ clari magisterio / ob uirtutē dnine gratie. Hero p symonē magū uehementer aduersari cepit apls / quia diuisis illusionib⁹ demonū. ita magis cesaris animū optinuerat. ut eū salutis sue p̄sulem uiteq; custode remota ambiguitate confideret. Iam ⁊ bellos uictorias. ⁊ subiectiones gentiū. ⁊ spiritate reuīl se p eū in omib; habituū ee credebat. S; Petrus apls uanitates ei⁹ ⁊ flagitia uniuersa detexit / quia ueritatis lux ⁊ uerbi diuini claritas. que ob salutē hominū nup obtulserat. roci mendacij caligine de humanis mentib⁹ discussa p aplos / ignorante tenebras effugabat. Tunc symon magus ueri luminis fulgore p̄cussus / cecitate continuo male sane mentis incurrit. quippe qui iā in iudea p aplm Petrū de his que gerebat scelerib⁹ confutatus. transmarinā ingressus e fuga / ⁊ qui in alis terrarū partib⁹ Petrū erat exprtus potentiā. tam preuenens romā ausus e se iactare qd posset mortuos suscitare. Ipso tēpe erat quida defunctus / adolescens nobilis ppinquus cesaris. Vbi cū multa turba ppinquoū aduenisset / suscitabant eū iniuce / si eet alīqs qui posset mortuū suscitare. Celebrium tē fuisset Petrus in his opib; habebatur. s; apud gentiles nulla huiūmodi firmabatur fides. dolor tū exegit inquiri remediū. Perrectū e ad Petrū. fuerunt equide qui etā symonē accersiendū putarent / ut uīq; adeet. Tunc Petrus aut ad eos ut symon qui de sua se iactabat potentia prius si posset mortuū suscitaret / si ille nequiuisset / se ñ ambiguū ut xpi opem ferret defuncto. Symon ū qui putabatur apud gentiles magne ee potentie / conditionē inposuit. ut si ille mortuū suscitaret / Petrus occideretur. qui tante potestatis ūbis audacib⁹ lacessendo irrogasset iniuriam. Si ū michi se agente Petrus mortuum suscitaret / magus sententie que in aplm data fuerat subiaceret. Talis cū eet iniecta conditio / que uit Petrus. eversus e symon accessit ad lectū defuncti. incantare atq; immurmurare diua clam clam carmina cepit. Visū est circūstantib⁹ caput agitare defuncti. Clamor gentiliū ingens attollitur qd iam uiueret / qd ūl cum symone loqueretur. Quia